

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 674/2024-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej Advokátska kancelária ŠKODLER & PARTNERS, s. r. o., Dobšinského 12, Bratislava, proti rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Ssk/117/2023 z 15. augusta 2024 takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

Odôvodnenie:

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 28. novembra 2024 domáha vyslovenia porušenia základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NSS“) o jej kasačnej sťažnosti v správnom súdnom konaní.

2. Pobočka Sociálnej poisťovne rozhodnutím, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím jej ústredia, sťažovateľke predpísala zaplatiť poisťné a príspevky 2 564,51 eur. Správna žaloba sťažovateľky proti rozhodnutiu ústredia bola zamietnutá rozsudkom krajského súdu. Namietaným rozsudkom NSS bola zamietnutá kasačná sťažnosť sťažovateľky proti rozsudku krajského súdu, keďže sťažovateľkou nastolená otázka bola vyriešená v rozhodnutí veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Vs/3/2019 z 24. novembra 2020 (ďalej len „neskoršie rozhodnutie“), ktorým bolo prekonané jeho skoršie rozhodnutie sp. zn. 1Vs/1/2019 z 30. apríla 2019 (ďalej len „skoršie rozhodnutie“).

3. Namietané porušenie práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru sťažovateľka vyvodzuje z toho, že z rozhodnutí veľkého senátu vyplývajú protichodné závery a NSS vychádzal len z neskoršieho rozhodnutia. Poukazuje na rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), ústavného súdu a Ústavného súdu Českej republiky. Je toho názoru, že relatívna

stabilita judikatúry je jedným z atribútov právneho štátu. K zmene judikatúry by malo dôjsť len z principiálnych dôvodov. Podľa sťažovateľky právne závery v skoršom rozhodnutí boli negované len pre zmenu obsadenia veľkého senátu. K zmene však mohlo dôjsť, len ak by toto rozhodnutie obsahovalo vady alebo omyly. Protichodné rozhodnutie v totožnej veci len v dôsledku subjektívnych okolností devalvuje právnu istotu. Sťažovateľka tvrdí, že NSS jej neposkytol ústavne konformnú ochranu, keď prihliadol len na neskoršie rozhodnutie bez zohľadnenia skoršieho rozhodnutia. Namietané porušenie práva podľa čl. 48 ods. 1 ústavy sťažovateľka zrejme vyvodzuje z toho, že senát NSS mal konanie prerušiť a pre nejednotnosť rozhodnutí dať podnet na prijatie zjednocovacieho stanoviska pléna NSS podľa § 24d ods. 1 písm. b) zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“).

II.

4. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietnutá. Treba len zopakovať závery uznesenia sp. zn. III. ÚS 492/2022 z 25. augusta 2022 v obdobnej veci.

5. Zmena judikatúry vyvoláva konflikt medzi právnou istotou a materiálnou správnosťou súdneho rozhodnutia. V praxi súdov je možná (IV. ÚS 610/2021). Podľa ESĽP požiadavka právnej istoty a ochrany legitímneho očakávania nezahŕňa právo na ustálenú judikatúru (Unédic proti Francúzsku, č. 20153/04). Názorová nejednotnosť súdov je dôsledkom, ktorý je vlastný každému súdnemu systému (Zielinski a Pradal & Gonzales a ďalší proti Francúzsku, č. 24846/94). Judikatúra nemôže byť bez vývoja a nie je vylúčené, aby aj pri nezmenenej právnej úprave bola nielen doplňovaná o nové interpretačné závery, ale aj menená (ÚS ČR III. ÚS 117/07). Ide o prirodzený jav, ktorý odráža to, že proces interpretácie a aplikácie práva nie je statický, ale dynamický. Súdny hľadajúce najsprávnejšie a najspravodlivejšie riešenie môžu neskôr dospieť k presvedčeniu, že riešenie, ktoré zvolili skôr, nie je z množstva dôvodov optimálne (stanovisko pléna ÚS ČR z č. k. Pl. ÚS-st. 39/14 z 25. novembra 2014).

6. Ústavnému súdu neprislúcha vykonávať unifikačné intervencie do judikatúry všeobecných súdov a suplovať tak poslanie, ktoré zákon o súdoch zveruje súdom. V okolnostiach sťažovateľkinej veci je podstatná úprava § 24d a § 24e zákona o súdoch, ktorá toto poslanie zveruje plénu NSS, resp. jeho kolégiám. Ústavný súd vzhľadom na to, že nie je súčasťou systému všeobecného súdnictva, môže zasahovať do výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov všeobecnými súdmi len v prípadoch, keď sa ich výklad vyznačuje svojvôľou a zjavnou neodôvodnenosťou do tej miery, že to má za následok porušenie základného práva alebo slobody (IV. ÚS 574/2013, IV. ÚS 610/2021). O to vo veci sťažovateľky nejde.

7. Nemožno prisvedčiť ani námietke o tom, že NSS sťažovateľke neposkytol ústavne konformnú ochranu, keď prihliadol výlučne na neskoršie rozhodnutie bez toho, aby vzal do úvahy skoršie rozhodnutie. Ak totiž dôjde k zmene právneho názoru vysloveného veľkým senátom, nemožno v aplikácii neskoršieho a aktuálneho právneho názoru (v čase rozhodovania senátu najvyššieho správneho súdu o kasačnej sťažnosti) na vec sťažovateľky vzhliadnuť porušenie ňou označených práv. Vo všeobecnosti platí, že neskorší právny názor nahrádza skorší, má teda pri výklade

sporných otázok prednosť. Vzhľadom na to napadnutý rozsudok vydaný na podklade právneho názoru vysloveného veľkým senátom najvyššieho súdu v neskoršom rozhodnutí je ústavne akceptovateľný (I. ÚS 158/2022, II. ÚS 527/2021). Ani námietka porušenia čl. 48 ods. 1 ústavy nie je dôvodná. Zákon nezakotvuje povinnosť senátu NSS podať jeho predsedovi podnet na podanie návrhu na postup podľa § 24d ods. 1 písm. b) zákona o súdoch. Senát NSS teda nepostupoval v rozpore s platnou právnou úpravou.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. decembra 2024

Robert Šorl
predseda senátu